

Anders Samuelsen (RV):

Grunden til, at vi står her i dag og har den her debat, er, at arbejdsløsheden stiger. Regeringen har i løbet af dagen forsøgt at forklare sig med, at det kan den ikke rigtig gøre for, jævnfør det der forslag til vedtagelse, som vi har fået, hvor der står, at det er udlændets skyld. Det er altid de andres skyld. Det er den internationale økonomiske afmatning efter 11. september; det er Irak-krig; det er SARS-epidemi, og det er faldet i dollarkursen, og det er, hvad ved jeg.

Hvis det skulle passe, at det var det, der var den altafgørende forklaring på situationen, så skulle man jo opleve, at arbejdsløsheden steg over hele kloden, og det gør den ikke. Lad os bare tage Europa. Der ved vi, at Litauen, Slovakiet, Letland, Grækenland, Estland, Italien, Polen, Ungarn og Finland har faldende arbejdsløshed. I Storbritannien falder arbejdsløsheden, i Tjekkiet falder arbejdsløsheden.

Så er der også i Europa en række lande, det er rigtig nok, hvor arbejdsløsheden stiger, men den stiger bemærkelsesværdigt nok procentvis meget mindre, end den gør i Danmark. Det drejer sig om Spanien, Irland, Slovenien, Østrig, Cypern, Frankrig, Malta, Tyskland, Sverige, Belgien, Luxembourg, Portugal og Holland. Alle disse lande har det til fælles, at de klarer sig bedre end Danmark.

Derfor er det et grundlæggende problem for den her regering, at den ikke kan give et svar på, hvad den vil gøre ved det her. Alle de andre steder, jeg har nævnt, har tilsyneladende nogle redskaber oppe af redskabsskuffen, som virker bedre end det, man er i stand til at præstere i Danmark. Det bliver man da nødt til at forholde sig til. Det skulle man synes. Men det er åbenbart ikke tilfældet, for regeringspartierne har i dag bare stået her i salen og råbt og skreget om marxisme og disciple, de sidste dages hellige, og hvad ved jeg, og konstateret, at de har lavet en masse ting.

Kl. 17.15

Hvad hjælper det, hvis de ting ikke virker, når man ved, at f.eks. den skattereform, eller hvad man nu skal kalde det, skattejustering, som regeringspartierne har vedtaget, har en meget, meget usikker effekt, ja, den kan sådan set lige så godt have den modsatte effekt af, hvad man håber på? Man håber på, at den har lidt positiv effekt, men man har slet ikke brugt pengene på en optimal måde, og det ved regeringen godt.

Det Radikale Venstre har et markant fokus på at få gjort noget ved beskæftigelsesproblemerne. Det havde vi også i 1990'erne, og vi havde succes med det i samarbejde med Socialdemokratiet, og med skiftende flertal i Folketingene blev der faktisk rykket meget markant.

Dengang var vi i Danmark kendetegnet ved den fuldstændig modsatte situation af, hvad der er tilfældet på nuværende tidspunkt for denne regering, for da var vi nemlig betragtelig bedre end den øvrige del af Europa. Det gik bedre i Danmark, end det gjorde i de andre europæiske lande. Vi har altså den modsatte situation i dag. Der går det dårligt i en række lande, men det går betydelig dårligere i Danmark, end det gør i de øvrige lande. Det er, som om regeringen nægter at forholde sig til det.

Jeg tror, forklaringen er, at regeringen er bemandet med en blanding af, jeg vil næsten ikke bruge ordet betonliberalister, men sådan en form for kræmmerliberalister og så en flok forstenede konservative på den anden side. Det kommer der ikke ret meget godt ud af. Der kommer ingen visionære politiske tiltag ud af det. Vi hører i hvert fald ikke om dem.

Man kan for at sætte det endnu mere på spidsen sige, at fra den dag regeringen indførte sit betonskattestop, gik det galt, for siden den dag har vi klaret os ringere end andre lande på arbejdsløhedsområdet, og det er da deprimerende. Det er da ufatteligt, at man ikke tager det op og begynder at diskutere: Hvad er det så, vi kan gøre anderledes? Det eneste, man gør, er, at man henviser til den dollarkurs og siger, at vi må håbe på, at den vender. Jamen hvad skal man så med en regering? Så kan man jo lige så godt have et administrationsdepartement.

Det må da være sådan, at man har nogle visioner for, hvad man vil, så man kan få banket denne her arbejdsløshed ned, så vi kan få gang i hjulene igen. Det kan vi da kun være interesserede i alle sammen. Tilsyneladende agter regeringen ikke at gøre en forskel. Den agter bare at sidde og så håbe på, at den med en skræmmekampagne kan overbevise befolkningen om, at det vil gå langt værre, hvis bl.a. Det Radikale Venstre kom tilbage til magten.

Det ser ud, som om regeringen har meget, meget lidt held med den strategi i øjeblikket. Vi har nu i 3 måneder set, at befolkningen har skiftet standpunkt, at der er et flertal til den anden side i salen. Det burde da også vække til en vis form for bekymring, men vi hører stadig væk ingenting fra regeringen og regeringspartierne, in-